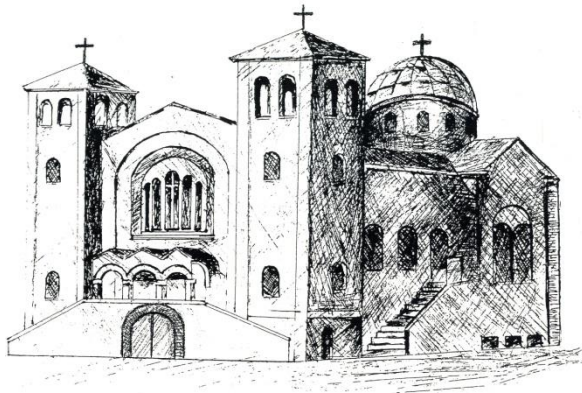

Ecumenical Patriarchate
Greek Orthodox Metropolis of New Jersey
ASCENSION

Greek Orthodox Church
FAIRVIEW - NEW JERSEY
Weekly Bulletin
Sunday, September 6, 2020
13th Sunday of Matthew

Οικουμενικόν Πατριαρχεῖον
Ιερὰ Μητρόπολις Νέας Ιερσέης
Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία
ΘΕΙΑΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ
ΦΕΡΒΙΟΥ ΝΕΑΣ ΙΕΡΣΕΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ
Rev. Christos L. Pappas, Protopresbyter

**Light a Candle & Say a Prayer at
Ascension Church, Fairview, NJ**

*"I am the light of the world;
he who follows me will not walk in darkness
but will have the light of life." (John 8:12)*

To light a candle, please click the link below
and after you select the candle(s)
that you would like us to light and before pressing the
"Place Order" button,
please submit the names of your loved ones,
those who are alive and/or those
who have departed this life.
Your candles will be lit at the next Liturgy or service.
Thank you and God bless!

<http://ascensionfairviewnj.square.site/>

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

Κυριακή, 6 Σεπτεμβρίου, 2020

ΙΓ' Ματθαίου

8:30 π.μ. – 11:30 π.μ. Όρθρος, Θ. Λειτουργία

Δευτέρα, 7 Σεπτεμβρίου, 2020

7:00 μ.μ. Εσπερινός Γενέθλιον της Θεοτόκου

Τρίτη, 8 Σεπτεμβρίου, 2020

Γενέθλιον της Θεοτόκου

8:30 π.μ. - Όρθρος, Θ. Λειτουργία

Τετάρτη, 9 Σεπτεμβρίου, 2020

Σύναξις Ιωακείμ και Άννης

8:30 π.μ. - Όρθρος, Θ. Λειτουργία

Κυριακή, 13 Σεπτεμβρίου, 2020

Προ Υψώσεως

8:30 π.μ. – 11:30 π.μ. Όρθρος, Θ. Λειτουργία

Εορτή Συλλόγου Καμπιουσίων

«Παναγία Δέσποινα»

Περιοφορά Εικόνας, Μνημόσυνο, Αρτοκλασία

SCHEDULE OF SERVICES

Sunday, September 6, 2020

13th Sunday of Matthew

8:30 a.m. - Orthros, Divine Liturgy

Monday, September 7, 2020

7:00 p.m. Vespers Forefeast Nativity of Theotokos

Tuesday, September 8, 2020

Nativity of the Theotokos

8:30 a.m. Orthros, Divine Liturgy

Wednesday, September 9, 2020

Joachim and Anna

8:30 a.m. - Orthros, Divine Liturgy

Sunday, September 13, 2020

Sunday Before Holy Cross

8:30 a.m. - Orthros, Divine Liturgy

Celebration of Kambiousion Society

«Panagia Despoina»

Procession of the Icon, Memorial Service,
Artoklasia

Prokeimenon. Mode 4.

Psalm 103.24,1

O Lord, how manifold are your works. You have made all things
in wisdom.

Verse: Bless the Lord, O my soul.

The reading is from

St. Paul's First Letter to the Corinthians 16:13-24

Brethren, be watchful, stand firm in your faith, be courageous, be strong. Let all that you do be done in love. Now, brethren, you know that the household of Stephanas were the first converts in Achaia, and they have devoted themselves to the service of the saints; I urge you to be subject to such men and to every fellow worker and laborer. I rejoice at the coming of Stephanas and Fortunatus and Achaicos, because they have made up for your absence; for they refreshed my spirit as well as yours. Give recognition to such men. The churches of Asia send greetings. Aquila and Prisca, together with the church in their house, send you hearty greetings in the Lord. All the brethren send greetings. Greet one another with a holy kiss. I, Paul, write this greeting with my own hand. If any one has no love for the Lord, let him be accursed. Our Lord, come! The grace of the Lord Jesus be with you. My love be with you all in Christ Jesus. Amen.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

ΨΑΛΜΟΙ 103.24,1

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Πρὸς Κορινθίους α' 16:13-24 τὸ ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοί, γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε. Πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω. Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί - οἶδατε τὴν οἰκίαν Στεφανᾶ, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας, καὶ εἰς διακονίαν τοῖς ἁγίοις ἔταξαν ἑαυτοὺς - ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς τοιούτοις, καὶ παντὶ τῷ συνεργοῦντι καὶ κοπιῶντι. Χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Στεφανᾶ καὶ Φουρτουνάτου καὶ Ἀχαϊκοῦ, ὅτι τὸ ὑμῶν ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν. Ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν· ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς τοιούτους. Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας· ἀσπάζονται ὑμᾶς ἐν κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα, σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πάντες. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ. Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. Εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἦτω ἀνάθεμα. Μαρὰν ἀθά. Ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. Ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀμήν.

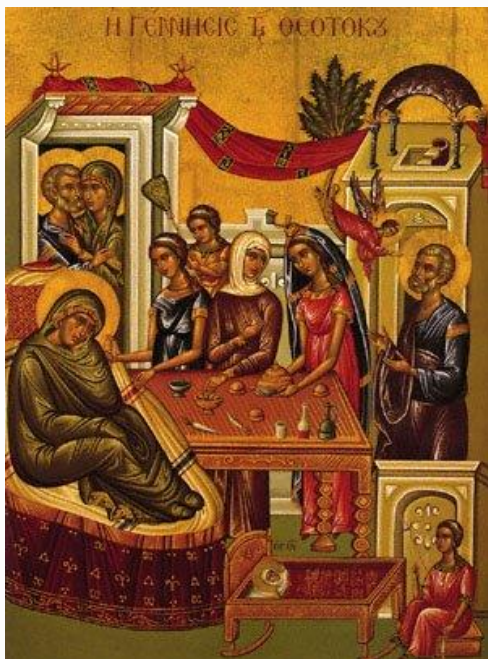
The Gospel According to Matthew 21:33-42

The Lord said this parable, "There was a householder who planted a vineyard, and set a hedge around it, and dug a wine press in it, and built a tower, and let it out to tenants, and went into another country. When the season of fruit drew near, he sent his servants to the tenants, to get his fruit; and the tenants took his servants and beat one, killed another, and stoned another. Again he sent other servants, more than the first; and they did the same to them. Afterward he sent his son to them, saying 'They will respect my son.' But when the tenants saw the son, they said to themselves, 'This is the heir; come, let us kill him and have his inheritance.' And they took him and cast him out of the vineyard and killed him. When therefore the owner of the vineyard comes, what will he do to those tenants?" They said to him, "He will put those wretches to a miserable death, and let out the vineyard to other tenants who will give him the fruits in their seasons." Jesus said to them, "Have you never read in the scriptures: 'The very stone which the builders rejected has become the head of the corner; this was the Lord's doing, and it is marvelous in our eyes?'"

Ἐκ τοῦ Κατὰ Ματθαῖον 21:33-42 Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε. ἄνθρωπός τις ἦν οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε καὶ ὥρυξεν ἐν αὐτῷ ληνὸν καὶ ὠκοδόμησε πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς καὶ ἀπεδήμησεν. ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς λαβεῖν τοὺς καρπούς αὐτοῦ. καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν. πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων, καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως. ὕστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων· ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου. οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν καὶ κατὰσχωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος, καὶ ἀπέκτειναν. ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις; λέγουσιν αὐτῷ· κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς, καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρπούς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς, λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν;

Nativity of the Theotokos

In addition to the celebration of the Annunciation, there are three major feasts in the Church honoring Mary, the Theotokos. The first of these is the feast of her nativity which is kept on the eighth of September.

The record of the birth of Mary is not found in the Bible. The traditional account of the event is taken from the apocryphal writings which are not part of the New Testament scriptures. The traditional teaching which is celebrated in the hymns and verses of the festal liturgy is that Joachim and Anna were a pious Jewish couple who were among the small and faithful

remnant—“the poor and the needy”—who were awaiting the promised messiah. The couple was old and childless. They prayed earnestly to the Lord for a child, since among the Jews barrenness was a sign of God’s disfavor. In answer to their prayers, and as the reward of their unwavering fidelity to God, the elderly couple was blessed with the child who was destined, because of her own personal goodness and holiness, to become the Mother of the Messiah-Christ.

Your nativity, O Virgin, has proclaimed joy to the whole universe. The Sun of Righteousness, Christ our God, has shone from you, O Theotokos. By annulling the curse he bestowed a blessing. By destroying death he has granted us eternal life (Troparion).

By your nativity, O most pure virgin, Joachim and Anna are freed from barrenness; Adam and Eve from the corruption of death. And we, your people, freed from the guilt of sin, celebrate and sing to you: The barren woman gives birth to the Theotokos, the Nourisher of our Life (Kontakion).

The fact that there is no Biblical verification of the facts of Mary’s birth is incidental to the meaning of the feast. Even if the actual background of the event as celebrated in the Church is questionable from an historical point of view, the divine meaning of it “for us men and for our salvation” is obvious. There had to be one born of human flesh and blood who would be spiritually capable of being the Mother of Christ, and she herself had to be born into the world of persons who were spiritually capable of being her parents.

The feast of the Nativity of the Theotokos, therefore, is a glorification of Mary's birth, of Mary herself and of her righteous parents. It is a celebration as well of the very first preparation of the salvation of the world. For the "Vessel of Light," the "Book of the Word of Life," the "Door to the Orient," the "Throne of Wisdom" is being prepared on earth by God Himself in the birth of the holy girl-child Mary.

The verses of the feast are filled with titles for Mary such as those in the quotations above. They are inspired by the message of the Bible, both the Old and New Testaments. The specific Biblical readings of the feast give indications of this.

At Vespers the three Old Testament readings are "mariological" in their New Testamental interpretation. Thus, Jacob's Ladder which unites heaven and earth and the place which is named "the house of God" and the "gate of heaven" (Gen 28.10–17) are taken, to indicate the union of God with men which is realized most fully and perfectly—both spiritually and physically—in Mary the Theotokos, Bearer of God. So also the vision of the temple with the "door 'to the East'" perpetually closed and filled with the "glory of the Lord" symbolizes Mary, called in the hymns of the feast "the living temple of God filled with the divine Glory" (Ezek 43.27–44.4). Mary is also identified with the "house" which the Divine Wisdom has built for himself according to the reading from Proverbs 9.1–11.

The Gospel reading of Matins is the one read at all feasts of the Theotokos, the famous Magnificat from Saint Luke in which Mary says: "My soul magnifies the Lord and my spirit rejoices in God my Saviour, for he has regarded the low estate of his handmaiden, for behold, henceforth all generations will call me blessed" (Lk 1.47).

The epistle reading of the Divine Liturgy is the famous passage about the coming of the Son of God in "the form of a servant, being born in the likeness of man" (Phil 2.5–11) and the gospel reading is that which is always read for feasts of the Theotokos—the woman in the crowd glorifies the Mother of Jesus, and the Lord himself responds that the same blessedness which his mother receives is for all "who hear the word of God and keep it" (Lk 11.27–28).

Thus, on the feast of the Nativity of the Theotokos, as on all liturgical celebrations of Christ's Mother, we proclaim and celebrate that through God's graciousness to mankind every Christian receives what the Theotokos receives, the "great mercy" which is given to human persons because of Christ's birth from the Virgin.

Το Γενέθλιο της Θεοτόκου:
Η Ορθοδοξία εορτάζει την Παναγία

Εορτάζουμε και πανηγυρίζουμε σήμερα την Γέννηση της Υπεραγίας Θεοτόκου και Αειπαρθένου Μαρίας, της γυναίκας εκείνης που έγινε η απαρχή της σωτηρίας του ανθρώπινου γένους, καθώς έγινε η κατά σάρκα Μητέρα του Υιού και Λόγου του Θεού, του Ιησού χριστού, που με την ενανθρώπησή Του και το σωτηριώδες έργο Του λύτρωσε την ανθρωπότητα από την τυραννία του θανάτου και μας προσκάλεσε όλους στην Βασιλεία του Θεού. Εορτάζουμε και πανηγυρίζουμε και ευγνωμονούμε τον Θεό για την Πρόνοιά Του και για τούτο το κοσμοσωτήριο γεγονός. Εορτάζουμε και πανηγυρίζουμε τη θαυματουργό γέννηση της Παναγίας μας, από το στείρο και άτεκνο ζευγάρι, τον Ιωακείμ και την Άννα. Και όπως ο Θεός χάρισε στον Αβραάμ και τη Σάρα τον γιο τους Ισαάκ, ώστε να πραγματοποιηθεί η υπόσχεσή Του προς τον Πατριάρχη Αβραάμ ότι τα παιδιά των παιδιών του θα κατοικήσουν την Γη της Επαγγελίας, έτσι και τώρα, προκειμένου να πραγματωθεί η υπόσχεσή Του για τη σωτηρία του ανθρώπινου γένους, δίνει τέκνο στον Ιωακείμ και την Άννα την Παρθένο Μαρία που με την υπακοή της στο θέλημα του Θεού θα γίνει η Μητέρα όλης της ανθρωπότητας και η καταφυγή και προστασία κάθε ανθρώπου που την επικαλείται με πίστη. Δεν θα ήταν υπερβολή

να πούμε ότι και η ίδια η γέννηση της Παναγίας μας ήταν αποτέλεσμα της πίστης των γονέων της. Πράγματι, ο Ιωακείμ και η Άννα δεν απελπίστηκαν, αλλά ακόμα και σε μεγάλη ηλικία πίστευαν στην αγαθοσύνη του Θεού και Τον παρακαλούσαν να κάνει το θαύμα Του και να τους χαρίσει παιδί. Και ο Θεός, όντας φιλάνθρωπος, εισάκουσε τις προσευχές τους και αντάμειψε την πίστη τους: έκανε το θαύμα και έλυσε την στειρότητα της Άννας και έτσι γεννήθηκε η Παρθένος Μαρία. Και αν η πίστη των αγίων Προπατόρων, του Ιωακείμ και της Άννας, συνίστατο στο ότι δεν έχασαν ούτε για μια στιγμή την ελπίδα τους στο Θεό, στο πρόσωπο της Παναγίας μας η πίστη προς τον Θεό έγκειται στην εμπιστοσύνη που η ίδια επέδειξε στον Αρχάγγελο Γαβριήλ, όταν της ανακοίνωσε το θέλημα του Θεού να φέρει στον κόσμο τον Χριστό. Η πίστη της Παναγίας προς τον Θεό συνίσταται επίσης στην αποδοχή και την υπακοή της στο θέλημα του Θεού. Και το πόσο σημαντική είναι η υπακοή στο θέλημα του Θεού φαίνεται αν αναλογιστούμε τί θα γινόταν αν η Παναγία επέλεγε να ζήσει σύμφωνα με το δικό της προσωπικό και εγωιστικό θέλημα. Χωρίς τη συγκατάθεσή της, χωρίς την πίστη της, χωρίς την υπακοή της, δεν θα μπορούσε να γεννηθεί ο Χριστός, ο λυτρωτής του κόσμου. Η συγκατάθεσή της επομένως είναι που επιτρέπει να πραγματωθεί το θαύμα της σαρκώσεως του Υιού και Λόγου του Θεού, «εκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας της

Παρθένου». Η Παναγία μας είναι η «κεκλεισμένη Πύλη» της προφητείας της Παλαιάς Διαθήκης[1], διαμέσου της οποίας ο Θεός έγινε άνθρωπος και ήλθε στη γη και άλλαξε την παγκόσμια ιστορία παρέχοντας σε όλους τη συγγνώμη, τη ζωή και την Ανάσταση. Η Παναγία μας είναι αυτή που σε κάθε βήμα του Χριστού τον ακολουθούσε και σιωπηλά αποταμίευε μέσα της όσα εκείνος δίδασκε και έπραττε για τη σωτηρία των ανθρώπων. Είναι επίσης εκείνη που υπέμεινε καρτερικά και αγόγγυστα τον πόνο του Πάθους και του σταυρικού θανάτου του Υιού της, αλλά και πρώτη, μαζί με τους μαθητές του χριστού, έγινε μάρτυρας της Αναστάσεώς Του. Με τη ζωή της, με την πίστη της, με την αφοσίωσή της στο θέλημα του Θεού, με τον πανάγιο βίο της, η Παναγία έγινε και είναι η Μητέρα όλων των πιστών χριστιανών, μιας που και ο ίδιος ο Χριστός μάς αποκάλεσε αδέρφια Του. Η Παναγία μας είναι εκείνη που πρώτη ακούει, ως σπλαγχνική Μητέρα, τις προσευχές και τις ικεσίες μας και παρακαλεί τον Υιό της να σώζει τον κόσμο. Για όλους αυτούς τους λόγους, και κυρίως για την διαρκή παρουσία της δίπλα μας, σε κάθε ανάγκη και σε κάθε κίνδυνο, σωματικό ή πνευματικό, τιμούμε σήμερα και πανηγυρίζουμε την αγία γέννησή της. Ας υμνήσουμε λοιπόν όλοι την αγία Παρθένο Μαρία, διότι από αυτή προήλθε το φως το αληθινό, που μας φωτίζει και μας αγιάζει. Ας υμνήσουμε και ας τιμήσουμε εκείνη που έγινε ναός του Θεού και Μητέρα της Ζωής εξαιτίας της

υπέρτατης καθαρότητάς της και της αγιότητας του βίου της. Ας υμνήσουμε και ας δοξολογήσουμε αυτή που φανέρωσε το θέλημα του Θεού, την κεκλεισμένη πύλη που βλέπει προς την Ανατολή και φώτισε τον κόσμο με την είσοδο του Δεσπότη Χριστού διαμέσου αυτής, της Υπεραγίας και Αειπαρθένου Θεοτόκου. Και ας προσπαθήσουμε να την μιμηθούμε στην υπακοή της στο θέλημα του Θεού και στον τρόπο που διαφύλασσε πάντοτε τον εαυτό της καθαρό από τους πειρασμούς και από τις αμαρτίες. Και τέλος, ας την παρακαλέσουμε εκτός από παράδειγμα να είναι και βοηθός μας στις θλίψεις του βίου και στον καθημερινό πνευματικό μας αγώνα.

Απολυτίκιο

Η γέννησίς σου, Θεοτόκε, χαράν εμήνυσε πάση τη οικουμένη
εκ σου γαρ ανέτειλεν ο ήλιος της δικαιοσύνης, Χριστός ο Θεός
ημών, και λύσας την κατάραν έδωκε την ευλογίαν και
καταργήσας τον θάνατο έδωρήσατο ημίν ζωήν αιώνιον.

Κυριακή προ της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού:

Η σύναξις των Αγίων Ιωακείμ και Άννης

Κάθε γεγονός στη ζωή της Εκκλησίας μας εορτάζεται και τιμάται με τη δέουσα τιμή. Είθισται η απόδοση μιας Δεσποτικής και Θεομητορικής εορτής να γίνεται μετά από οκτώ ημέρες. Ουσιαστικά παρατείνεται η εορτή, γι' αυτό και ακούσαμε και σήμερα στην Ακολουθία του Όρθρου να ψάλλουμε τον Κανόνα, το Εξαποστειλάριο και τους Αίνους της εορτής της Γεννήσεως της Θεοτόκου. Η απόδοση των εορτών κληρονομήθηκε από το Μωσαϊκό Νόμο. Με ρητή διάταξη του Μωσαϊκού Νόμου, οι μεγάλες Ισραηλιτικές εορτές διαρκούσαν 8 ημέρες [1]. Αυτή τη συνήθεια την κληρονόμησε και η Χριστιανική λατρεία. Από πολύ ενωρίς επικρατούσε η συνήθεια, (τουλάχιστον στην Εκκλησία των Ιεροσολύμων), να παρατείνεται ο εορτασμός των μεγάλων Χριστιανικών εορτών του Πάσχα, των Επιφανείων (Θεοφανείων ή Φώτων) και της Πεντηκοστής για οκτώ ημέρες.

Από θεολογικής πλευράς, αυτή η παράταση αποτελεί και μια υπέρβαση του ιστορικολειτουργικού χρόνου και μια πρόγευση της αιωνιότητας.

Στο σημερινό Ευαγγελικό ανάγνωσμα της Κυριακής προ της Υψώσεως, και την ονομάζει έτσι η Εκκλησία μας γιατί ο Τίμιος Σταυρός έχει κεντρική σημασία στη ζωή της Εκκλησίας και γενικότερα στη ζωή του Χριστιανού. Σε αυτή την εορτή η Εκκλησία δίνει διάρκεια με το να ορίζει προεόρτια και μεθέορτα. Η σημερινή Κυριακή και η ερχόμενη είναι

αφιερωμένες στο Τίμιο Ξύλο, στο μακάριον ξύλο της σωτηρίας μας. Τα αναγνώσματα που διαβάζονται αυτές τις δύο Κυριακές αναφέρονται στο σταυρικό ήθος του αληθινού πιστού, στον τρόπο που μετέχουμε στη χάρη του μυστηρίου του Σταυρού. και συγκεκριμένα από τη συνομιλία που είχε ο Ιησούς με το Νικόδημο [2], κρυφό μαθητή του Ιησού, ο οποίος μαζί με τον Ιωσήφ θα Τον κηδεύσουν αργότερα μετά τη Σταύρωσή Του. Στη συζήτηση που είχε ο Ιησούς με το Νικόδημο προτυπώνει και προεικονίζει τη δική του σταύρωση. Μιλάει για το μυστήριο της υψώσεως Του επάνω στο σταυρό. Αναφέρει το παράδειγμα με το Μωυσή όταν ύψωσε το χάλκινο φίδι στην έρημο, έτσι πρέπει να υψωθεί πάνω στο σταυρό ο υιός του ανθρώπου [3]. Σύμφωνα με την Παλαιά Διαθήκη, γόγγυσε ο ισραηλιτικός λαός στην έρημο εναντίον του Θεού και του Μωυσή. Ο Θεός τότε διέταξε θανατηφόρα φίδια και δάγκωναν και θανάτωναν τους ασεβείς και γογγυστές Ισραηλίτες. Φόβος και τρόμος έπεσε στους Ισραηλίτες και γι' αυτό παρακάλεσαν τον Μωυσή να προσευχηθεί στο Θεό για να τους σώσει από τα θανατηφόρα φίδια. Μόλις προσευχήθηκε ο Μωυσής ο Θεός του είπε: «Δημιούργησε ένα ομοίωμα φιδιού και βάλτο σ' ένα υψηλό σημείο. Και έτσι όποιον δαγκάνει το φίδι θα βλέπει προς το ομοίωμα του φιδιού και δεν θα παθαίνει τίποτα» [4]. Πράγματι ο Μωυσής κατασκεύασε ένα χάλκινο φίδι, το ύψωσε πάνω σ' ένα πάσσαλο και, όταν το φίδι δάγκωνε άνθρωπο, εκείνος κοίταζε

προς το υψωμένο χάλκινο φίδι και σωζόταν από τον θάνατο [5]. Θέλοντας ο Ιησούς να βοηθήσει τους μαθητές Του να κατανοήσουν το νόημα των λόγων Του και να τους προετοιμάσει για τα γεγονότα της σταυρικής Του θυσίας, γι' αυτό το λόγο χρησιμοποίησε το παραπάνω παράδειγμα που προανέφερα παρμένο από την Παλαιά Διαθήκη.

Θα αναρωτηθεί κανείς γιατί ο Χριστός χαρακτήρισε τον εαυτό Του με χάλκινο φίδι. Ο Θεός δεν διέταξε το Μωσή να υψώσει στον πάσσαλο ένα πραγματικό όφι αλλά ένα χάλκινο όφι. Ο Χριστός παρομοιάζεται με όφι, διότι υψώθηκε πάνω στο σταυρό σαν κακοποιός, σαν κακούργος. Όπως όμως ο όφης που ύψωσε ο Μωσής δεν ήταν πραγματικός αλλά χάλκινος, έτσι και ο Χριστός δεν ήταν στην πραγματικότητα κακούργος, αλλά αντίθετα ήταν ο πιο άγιος άνθρωπος. Ο Χριστός, ο άγιος των αγίων, υψώθηκε πάνω στο σταυρό σαν ο μεγαλύτερος κακούργος, διότι ο Θεός τον φόρτωσε με τις δικές μας αμαρτίες, για να εξιλεωθούμε και να σωθούμε.

Ο Κύριος με την ενσάρκωσή του έλαβε πάνω του την ανθρώπινη φύση, έγινε όμοιος με μας, χωρίς όμως να έχει ίχνος αμαρτίας. Και με τη σταύρωσή του έγινε αίτιος της σωτηρίας μας. Και όπως τότε, όσοι με πίστη προσήλωναν το βλέμμα τους στο χάλκινο φίδι σώζονταν, έτσι και τώρα, όσοι πιστεύουν με

όλη τους την ψυχή στον Εσταυρωμένο Χριστό, σώζονται. Όχι σωτηρία πρόσκαιρη αλλά αιώνια. Και γίνονται άξιοι και ικανοί να κληρονομήσουν την καθαυτό «γη της επαγγελίας», τη βασιλεία του Θεού.

Γι' αυτό το τονίζει ο Κύριος σήμερα: «ούτως ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον, ώστε τον Υιόν αυτού τον μονογενή έδωκεν (παρέδωσε σε θάνατο), ίνα πας ο πιστεύων εις αυτόν μη απόληται, αλλ έχη ζωήν αιώνιον »[6]. Δηλαδή η αμέτρητη σε μέγεθος και δύναμη αγάπη του Θεού οικονόμησε έτσι τα πράγματα, ώστε όσοι πιστεύουν στον Κύριο να αποκτούν το δικαίωμα της πιο ιερής και μεγάλης κληρονομιάς που δεν είναι άλλη από την αιώνια ζωή, η οποία επιτυγχάνεται κυρίως με τα Μυστήρια της Εξομολογήσεως και της Θείας Κοινωνίας. Και Ο Θεός δεν έστειλε τον Υιό του για να κρίνει τον κόσμο κατά τη δευτέρα του παρουσία, αλλά τον έστειλε για να σωθεί ο κόσμος δια του Κυρίου Ιησού.

Θα ήταν όμως παράλειψη να μην αναφερθώ και στους σήμερα τιμώμενους Αγίους, τους γονείς της Υπεραγίας Θεοτόκου, τον Ιωακείμ και την Άννα. Σύμφωνα με την αρχαία εκκλησιαστική παράδοση, ορίστηκε την επομένη του γενεσίου της Θεοτόκου, να εορτάζεται η σύναξις των δικαίων Ιωακείμ και Άννης, οι

οποίοι έγιναν πρόξενοι της παγκόσμιας σωτηρίας με την γέννηση της αγίας θυγατέρας τους.

Ο Ιωακείμ ήταν γιος του Ελιακείμ από τη φυλή του Ιούδα και απόγονος του Δαβίδ. Έκπτωτος του θρόνου, ιδιώτευε στην Ιουδαία και το περισσότερο χρονικό διάστημα στην Ιερουσαλήμ, όπου είχε μέγαρο με βασιλικό κήπο. Παντρεύτηκε την Άννα, θυγατέρα του Ματθάν Ιερέως από τη φυλή του Λευΐ και της Μαρίας, γυναικός αυτού, από τη φυλή του Ιούδα. Επειδή οι φυλές, Βασιλική και Ιερατική, συγγένευαν μεταξύ τους, διότι η Βασιλεία εθεωρείτο ίση με την Ιεροσύνη, δεν έδιναν ούτε έπαιρναν θυγατέρες από άλλες φυλές που θεωρούνταν κοινές. Έτσι λοιπόν, αφού θεάρεστα πέρασε τη ζωή του το άγιο αυτό ζευγάρι, όπως μας πληροφορούν τα βιογραφικά σημειώματα των εορτών της Κοιμήσεως και Συλλήψεως της Αγίας Άννης, ο μεν Ιωακείμ πέθανε οκτώ χρόνια από τα Εισόδια της κόρης του Θεοτόκου σε ηλικία 92 ετών, η δε Άννα 11 μήνες μετά τον θάνατο του Ιωακείμ, σε ηλικία 83 ετών.

Καρπός καθαρός της γης η Θεοτόκος, η οποία γεννάται από τον Ιωακείμ και την σώφρονα Άννα, στα πρόσωπα των οποίων συγκεντρώθηκε η αγιότητα όλων των Αγίων προγόνων της Υπεραγίας Θεοτόκου με τους διαδοχικούς κατά καιρούς καθαρισμούς και αγνισμούς. Όταν λοιπόν επρόκειτο να γεννηθεί

η Θεοτόκος Παρθένος από την Άννα, δεν τολμούσε η φύση να καρποφορήσει πριν από τη χάρη, αλλά έμενε άκαρπη, μέχρις ότου βλαστήσει η χάρη τον καρπό. Έτσι έπρεπε, να γεννηθεί πρωτότοκη εκείνη, που θα γεννούσε τον «πρωτότοκο όλης της δημιουργίας», που «όλα σ' αυτόν χρωστούν την ύπαρξή τους».

Όταν έπρεπε να γεννηθεί η παρθένος μητέρα του Θεού, και μάλιστα από δαβιτικό γένος και στον κατάλληλο καιρό για τη σωτηρία μας, και πλησίασε ο καιρός και έπρεπε να ετοιμασθεί η

παρθένος, δεν βρέθηκαν τότε ανώτεροι στην αρετή από τους ατέκνους εκείνους (τον Ιωακείμ και την Άννα), ούτε από εκείνους που ανάγουν την ευγένεια του ήθους και του γένους στον Δαβίδ.

Γι' αυτό προτιμήθηκαν από τους πολυτέκνους οι άτεκνοι, για να κυοφορηθεί από πολυαρέτους η πανάρετη κόρη και η πάναγνη από όλως ιδιαίτερα σώφρονες και για να λάβει η σωφροσύνη, ερχόμενη σε συνεργασία με την προσευχή και την άσκηση, ως καρπό το να γίνει γεννήτρια παρθενίας»[7].

Η απελευθέρωση δε της προμήτορος Άννας από την ακαρπία φανέρωνε ξεκάθαρα πως η στείριότητα του κόσμου σε αγαθά θα λυθεί και θα γεννηθεί ο κορμός της αφράστου μακαριότητας [8].

«Καλότυχο ζευγάρι, Ιωακείμ και Άννα, όλη η κτίση σας ευγνωμονεί. Γιατί με τη μεσολάβησή σας edώρισε η πλάση στο Δημιουργό το πιο υπέροχο απ' όλα τα δώρα: πολυσέβαστη Μητέρα, μοναδική, άξια του Πλάστη. Ευλογημένη μέση του Ιωακείμ, απ' όπου βγήκε η ακηλίδωτη φύτρα. Θαυμαστή μήτρα της Άννας, που μέσα της αναπτύχθηκε σιγά-σιγά, σχηματίστηκε και γεννήθηκε πανάγιο βρέφος. Γαστέρα, που κυοφόρησες μέσα σου τον έμψυχο ουρανό, πλατύτερο από την απεραντοσύνη των ουρανών. Αλώνι, που κράτησες απάνω σου τη θημωνιά του ζωοποιού σταριού, όπως το δήλωσε ο ίδιος ο Χριστός: «Αν δεν

πέσει ο κόκκος του σταριού στη γη και πεθάνει, παραμένει ολομόναχος». Κόρφοι που θηλάσατε εκείνη, που έθρεψε τον τροφοδότη του κόσμου. Θαυμάτων θαύματα και παραδόξων παράδοξα. Γιατί έτσι έπρεπε, ν' ανοίξει με τα θαύματα ο δρόμος, απ' όπου με τρόπο ανέκφραστο, από αγάπη, κατέβηκε κοντά μας ο Θεός για να σαρκωθεί», λέει ο Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός [9].

Αποτελούν το μέγιστο παράδειγμα για τους γονείς οι σήμερα τιμώμενοι Άγιοί μας ο Ιωακείμ και η Άννα. Όπως ο Ιωακείμ και η Άννα φρόντισαν για την καλή ανατροφή της Υπεραγίας Θεοτόκου, έτσι πρέπει και οι γονείς να ενδιαφερθούν για τα παιδιά τους. Λέει ο Ιερός Χρυσόστομος: «Θα σε ονομάσω πατέρα όχι όταν θρέψης, αλλ' όταν αναθρέψης το παιδί όπως θέλει ο Θεός». Με τις πρεσβείες, λοιπόν, των Αγίων Ιωακείμ και Άννης και πάνω από όλων των Αγίων μας της Κυρίας Θεοτόκου, να πρεσβεύουν στον Κύριο και Θεό μας να έχουμε μετάνοια που είναι και το κυριότερο, θάρρος δύναμη και αισιοδοξία στην καθημερινότητα της ζωής μας.

Sts Joachim and Anna, parents of Blessed Mary (Theotokos)

So much attention is paid by Christians to the Blessed Virgin Mary, the Theotokos, sanctified in every conceivable way, that there is a tendency to overlook her parents. Commemorated the day after the commemoration of their daughter, who is remembered on other days as well, Joachim and Anna were the parents of a flesh-and-blood human being they called Mary and, therefore, the grandparents of a flesh-and-blood human being, in form at least, who died to save the world. Considered in this light, this couple is appreciated most by the grandfathers and grandmothers of the world. The spiritual beauty of St Anna is expressed in the Bible, equalled by that of her devoted husband, the too lightly regarded Joachim. Since there is no greater part of

the divine plan of the universe than motherhood, it follows that St. Anna is given individual honour with an observance of a feast day in her name on July 26. This in no way diminishes the image of her husband St Joachim.

Shrouded by twenty centuries of legend, close scrutiny by biblical scholars has cleared away legend and established a more accurate and factual account, however meager, of Sts Joachim and Anna. There is no denying the word of the Apostle James, who saw fit to go to great lengths to glean facts about the parents of Mary which he describes in a letter that somehow failed to find official acceptance.

Conflicting views notwithstanding, it is definitely known that St Anna was of the prestigious Hebrew tribe of Levi and that she was the daughter of the high priest Nathan, wed to a namesake Mary. This high priest had two daughters besides the Mary who mothered Anna. They were called Sovin and Anna, both of whom became mothers in Bethlehem, but Anna was married in Galilee where Mary, the [Theotokos](#), was born. There is no denying Joachim was favored of God, who answered his prayer that a child be born to the barren union with Anna. The answer was Mary, of course, and thereafter was set in motion the world's greatest faith, so overwhelming that St Joachim fades

from view in misty swirls that surround the sweet mysteries of Christianity. It is enough to know St Joachim was the father of Mary, the mother who bore Jesus Christ, the divine Saviour who changed the course of world history and set it on another path which, if followed, leads to eternal life.

The fact that God moves in a mysterious way was evident when Joachim and Anna prayed for a child they knew not whether they were being granted a son or a daughter so they had no knowledge of what lay in store for them and for the world. The Apostle James has quoted an angel of the Lord as saying to Anna, "the Lord hath heard thy prayer, and thou shalt conceive and bring forth, and thy seed shall be spoken of in all the world." There was no mention of the sex of the child as the Apostle James goes on to say that Anna accepted with the words: "As the Lord my God liveth if I beget male or female, I will bring it as a gift to the Lord my God; and it shall minister unto him holy things all the days of its life." The use of the word "it" indicates Anna may have had premonitions but certainly no advance notice that 'it' was to be "she," who in turn knowingly brought forth the Son of God. Indeed God does move in a mysterious way.

The Greek Orthodox Church has a hymn which sings gloriously, "As we celebrate the remembrance of thy righteous grandparents, through them we beseech thee, O Lord, to save our souls" There can be no more touching tribute than to be sung in praise and prayer in the sacred music of the Church. Another hymn contains the words, "Anna doth rejoice now that she is loosed from the bonds of barrenness, as she nourisheth the most pure one, calling all to praise him who hath given the world her who alone is Mother, yet hath known no man". The names of Joachim and Anna are an integral part of the [Divine Liturgy](#), always mentioned in the prayerful conclusion of services with the words: "May the risen Christ, our true God, with the prayers of his pure and holy Mother, the power of the precious and life-giving Cross, the protection of the spiritual powers of Heaven...the holy and righteous ancestors Joachim and Anna...and all the saints whose memory we celebrate have mercy on us and save us".

Ascension Church Pandemic Appeal Offering

Thank you for your contribution to Ascension Church during these unprecedented times. Your support is greatly appreciated and will help maintain our Community as it belongs to each of us. All donations are tax-deductible to the extent allowed by law. God bless!

Donation amount

\$50	\$100
\$250	\$500
\$0.00	
Donate	

<http://ascensionfairviewnj.square.site/>

FLEA MARKET
PHILOPTOCHOS SOCIETY
ASCENSION GREEK ORTHODOX CHURCH
101 Anderson Avenue, Fairview, NJ 07022
Church Office Phone # 201 945 6448

SEPTEMBER 2020

Friday, September 18, 2020 9:00 am – 5:00pm
Saturday, September 19, 2020 9:00 am – 5:00pm
Sunday, September 20, 2020 12:00 noon – 5:00pm

Friday, September 25, 2020 9:00 am – 5:00pm
Saturday, September 26, 2020 9:00 am – 5:00pm
Sunday, September 27, 2020 12:00 noon – 5:00pm

Proceeds for the benefit of Philoptochos

Ascension Greek Orthodox Church
101 Anderson Ave. Fairview New Jersey

201-945-6448, Fax 201-945-6463

email: info@ascensionfairview.org website

Visit our website: www.AscensionFairview.org

Like us on Facebook:

"Ascension Greek Orthodox Church"

Want to be added to our email list? Contact us:

info@ascensionfairview.org

THE WEEKLY BULLETIN

SUNDAY, September 6, 2020

13th Sunday of Matthew

ΚΥΡΙΑΚΗ, 6 Σεπτεμβρίου, 2020

ΙΓ' Ματθαίου

SACRAMENTS— ΜΥΣΤΗΡΙΑ

4:30 p.m. Wedding

Alexander Vincent Orfanos

&

Lauren Claire Hyde